

РЕШЕНИЕ

№ 7522

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8346** по описа за **2022** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителните директори Ж. К. и Б. И., чрез процесуален представител адв. Н. Л. от САК, срещу решение от 15.07.2022 г., постановено по НАХД № 4194/2021 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 115-ти състав, потвърждаващо Наказателно постановление (НП) № Р-10-135/24.02.2021 г. на зам.-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв., за нарушение на чл. 106, ал. 5 с.з.

В жалбата са развити доводи за неправилност на въззивното решение поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Поддържа се, че съставът на въззивния съд не е обсъдил всички възражения на дружеството, свързани с неизяснената фактическа обстановка към момента на издаване на процесното наказателно постановление. Излагат се подробни съображения, обуславящи

незаконосъобразност на наказателното постановление, като е изразено и становище за неправилно приложение на чл. 28 ЗАНН. По тези съображения се иска отмяна на въззивното решение и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез юрк. Н., в депозирано писмено становище и в съдебно заседание поддържа становище за неоснователност на касационната жалба. Излага доводи за правилност на въззивното решение и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. – ГРАД, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на процесното НП, първостепенният съд е приел за установено, че до ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД било отправено заявление с вх. № 2093/25.06.2020 г., подадено от М. М., за заплащане на застрахователно обезщетение, претендирано вследствие на реализирано на 24.11.2019 г. в [населено място], обл. П. ПТП, при което пострадал бил заявителят, като пътник в л. а. „М. Ц180“, с рег. [рег.номер на МПС] . Към заявлението били приложени констативен протокол за ПТП с пострадали лица, ведно с план-схема; епикриза; извадка от информационния регистър на ГФ за л. а. с рег. [рег.номер на МПС] ; пълномощно. Съгласно приложения към заявлението Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 47 от 24.11.2019 г., на място е пристигнал Т. Г., дежурен ПТП при ОД МВР – П.. Автомобилът бил собственост на В. Х. В., като същото било застраховано по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ в ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, с полица № ВС/30/119002099605, валидна до 28.07.2020 г. Като водач бил посочен В. Х. В., а като пострадали М. Т. М., И. М. М., С. Г. М. и М. Я. М.. В протокола бил описан следния механизъм на ПТП - поради движение с несъобразена скорост в завой и мокра пътна настилка, губи контрол над автомобила, излиза вдясно, извън пътното платно и се удря в крайпътно платно. В представената извадка от информационен регистър на Гаранционен фонд е посочено, че застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ за МПС с [рег.номер на МПС] е ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, с начална дата на покритие 28.07.2019 г. и крайна дата на покритие 28.07.2020 г.

До М. М. било отправено уведомление, с изх. № 2716/16.07.2020 г. от страна на застрахователя, с което се изисквали голям брой документи, с оглед произнасяне по преписката. Сред изискваните документи бил и документ от контролните органи, удостоверяващ настъпването на ПТП, с участието на водач на застраховано по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ МПС - протокол за ПТП или Констативен протокол за ПТП за пострадали лица, тъй като представеното към заявлението копие от Констативен протокол за ПТП за пострадали лица № 47 от 24.11.2019 г., съставен от Т. Г. не отразявал констатации от контролните органи, свързани с участие в ПТП от 24.11.2019 г. на водач на застраховано при дружеството – застраховател МПС. Било посочено, че в ЗАД нямало

застрахован лек автомобил, марка „М.“, модел „Ц 180“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. Х. В., ЕГН [ЕГН].

На 20.07.2020 г. до застрахователя било изпратено допълнително заявление от страна на М. М., с вх. № 2456, съгласно което от представена извадка от Г.Ф. за л.а., с рег. [рег.номер на МПС] и рама № WDB2020181F034257, към датата на ПТП - 24.11.2019 г., за същият е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по полица, със срок на валидност от 28.07.2019 г. до 28.07.2020 г., сключена със застрахователя.

До М. М. било отправено уведомление изх. № 3049/05.08.2020 г. от страна на жалбоподателя, с което отново били изискани документите посочени в предходното уведомление.

С допълнителни заявление вх. № 3297/24.09.2020 г. били представени допълнителни документи, във връзка с процесното МПС, а именно: протокол за оглед на местопроизшествие, ведно със скица и фотоалбум; автотехническа експертиза и др.

Последвало е уведомление изх. № 3778/25.09.2020 г., с което било отказано изплащане на обезщетени, доколкото по преценка на застрахователя липсвало основание за уважаване на застрахователната претенция.

На 07.10.2020 г. от страна на М. М. била предявена искова молба срещу застрахователя, с вх. № 264340 по описа на ОС - Пловдив във връзка с процесното ПТП, като към нея бил приложен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, ведно с план-схема, както и извадка от информационен регистър на Гаранционен фонд относно застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ за МПС с [рег.номер на МПС] .

На 16.10.2020 г. било сключено споразумение между застрахователя и М. М., с което се уреждала застрахователната претенция.

На 18.12.2020 г. до Комисия за финансов надзор постъпил сигнал от М. Я. М., чрез адв. Н. срещу застрахователя, като на 08.01.2021 г. в КФН постъпил и отговор от застрахователя по подадения сигнал.

При извършена проверка било установено, че претенцията е била предявена на 25.06.2020 г., като бил представен Констативен протокол за ПТП за пострадало лице № 47, въпреки това от пострадалия бил изискан наред с други документи, които имат отношение към основанието на предявената претенция и документ от компетентния орган - протокол за ПТП и/или констативен протокол за ПТП. Доколкото такъв вече бил представен бил съставен АУАН № Р-06-51/20.01.2021 г. за извършено на 16.07.2020 г. в [населено място] нарушение на разпоредбата на чл. 106, ал. 5 от КЗ, въз основа на който, било издадено процесното НП № Р-10-135/24.02.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ на застрахователя е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева.

За да потвърди наказателното постановление съставът на въззивния съд е анализирал събраните в хода на съдебното следствие доказателства, включително и гласните доказателствени средства, като е обосновал извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат необходимото по закон съдържание, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на санкционираното лице. По същество е установено и правилно приложение на материалния закон, доколкото изискуемият констативен протокол за ПТП за пострадали лица № 47 от 24.11.2019 г. е

бил представен, като в него е описан механизма на ПТП. За заявителя не съществувала възможност да се снабди и да представи друг протокол за ПТП, като в същото време представянето на друг протокол нямало съществено значение за установяване на основанието и размера на претенцията. Обобщено е, че с изискване на посочения документ на 16.07.2020 г. застрахователят е извършил нарушение на чл. 106, ал. 5 КЗ, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно

При постановяване на решението първоинстанционният съд е спазил нормата на чл. 13, ал. 1 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН за разкриване на обективната истина. След преценка и анализ събраните доказателства е формирал правилен извод за редовно проведено производство по правилата на ЗАНН и доказано противоправно деяние.

Съгласно разпоредбата на чл. 106, ал. 5 КЗ не се допуска изискване на доказателства, с които ползвателят на застрахователната услуга не може да се снабди поради съществуващи нормативни пречки или поради липсата на правна възможност за осигуряването им, както и на такива, за които може да бъде направена разумна преценка, че нямат съществено значение за установяване на основанието и размера на претенцията и целят необосновано забавяне и удължаване на процедурата по уреждане на претенцията.

Неоснователно е възражението на касатора, че СРС се е произнесъл по непълно установена фактическа обстановка, вследствие на неизпълнение на АНО да установи същата по безспорен начин. По фактите, които са относими за изпълване на състава на процесното нарушение не се спори, като безспорно се установява, че протокола за пострадали лица е бил представен на застрахователя, но последният е изискал още документи, които нямат съществено значение по отношение основанието и размера на предявената претенция. Видно от описаната по-горе фактическа обстановка, застрахователят се е произнесъл и е изплатил обезщетението въз основа на постигнато споразумение едва след предявяване на претенцията по исков ред. Релевантните за административнонаказателната отговорност факти са безспорно установени в хода на проведеното производство като законосъобразно е ангажирана отговорността на застрахователя за нарушаване на забраната на чл. 106, ал. 5 КЗ. В тази връзка, не се констатират съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на проведеното административнонаказателно производство и които да са от естеството да ограничат правото на защита на санкционираното лице.

По същество се споделят доводите на въззивния съд, че застрахователят е разполагал с необходимите документи, а изисканите допълнително такива не са от съществено значение за преценката дали претенцията е основателна, нито касателно размера ѝ. В тази връзка застрахователят е санкциониран законосъобразно, като правилно е приложен и материалния закон.

Неоснователни са и възраженията за маловажност на процесното нарушение. Същото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид. Нещо повече, изплащането на обезщетението е извършено след сключено споразумение, след предявяване на претенцията по исков ред.

Неоснователно е и възражението за явна несправедливост на наложеното наказание. Размерът на имуществената санкция е определен в законоустановения минимум, като са отчетени тежестта на нарушението, степента на застрашаване на обществените отношения, охранявани от материалния закон, като с така определената санкция в

най- пълна степен ще се изпълнят целите на административното наказание по смисъла чл. 12 от ЗАНН. Следва да се отбележи, че същата е в минимален размер, поради което съдът не може да я намали допълнително.

Въз основа на изложеното дотук съдът намира, че касационната жалба е неоснователна. Решението на СРС е правилно и не страда от визираниите в жалбата пороци. С оглед неоснователността на жалбата, претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна и следва да бъде уважена, като ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Комисията за финансов надзор сума в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.07.2022 г., постановено по НАХД № 4194/2021 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 115-ти състав.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителните директори Ж. К. и Б. И., да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.